

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства оборони України
№

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ
логістичного забезпечення Збройних Сил України

1. Загальні положення

1.1 Мета розробки.

Ці Основні положення розроблені з метою реалізації стратегічної цілі 4 Стратегічного оборонного бюлетеня України, який введений в дію Указом Президента України від 6 червня 2016 року № 240/2016, щодо удосконалення логістичного забезпечення сил оборони та з метою визначення єдиних поглядів на створення системи логістики Збройних Сил України (далі – Збройних Сил) та подальшого набуття нею спроможностей до рівня, що дасть змогу забезпечити виконання завдань оборони держави і відновлення її територіальної цілісності, активну участь у реалізації спільної безпекової і оборонної політики Європейського Союзу та активне співробітництво з НАТО з досягнення критеріїв, необхідних для набуття повноправного членства в НАТО.

Основні положення розроблені у відповідності до положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів з питань оборони держави і є базовим керівним документом для розроблення керівних документів нижчих рівнів відповідно до встановлених оперативних стандартів.

1.2 Вживання термінів.

У цих основних положеннях терміни вживаються у наступних визначеннях:

аудит технічних і нормативних стандартів – підтвердження дотримання правових, нормативних, фінансових і технічних стандартів, які впливають на практичне функціонування системи логістики на всіх рівнях, а також перевірка цільового використання коштів державного бюджету;

логістична база даних (LOGBASE) – джерело логістичної інформації, через яку здійснюється управління даними оперативного та логістичного характеру, а також надається можливість командуванню НАТО та командувачам (командирам) національних підрозділів отримувати інформацію про спроможності системи логістики у режимі реального часу та проведення аналізу її стану;

національний елемент забезпечення – це військова частина (підрозділ), організація або установа України, що здійснює логістичне забезпечення підрозділів національного контингенту, які діють у складі багатонаціональних сил, але не вважаються їх частиною;

органи управління логістики – управління, відділи (відділення), служби та інші постійні та тимчасово створювані органи, які призначені для виконання функцій управління логістичним забезпеченням;

програмне бюро (група) – інтегрована структура у складі Департаменту державних (публічних) закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міноборони, яка складається з проектних команд, відповідальних за забезпечення закупівлі та постачання товарів, робіт чи послуг за визначеними номенклатурами;

сили і засоби логістичного забезпечення – установи, підприємства, арсенали, центри забезпечення, бази, склади, військові частини (підрозділи) з визначеними обсягами запасів МтЗ, військові частини (підрозділи) підвезення (автомобільні), ремонту та евакуації ОВТ;

рубіж логістичного забезпечення – рубіж, у межах якого розміщуються (розгортаються) та застосовуються сили і засоби логістичного забезпечення.

2. Основи логістичного забезпечення

Концептуально вводиться нове поняття логістика (відповідно до STANAG 2406 – “Доктрина з матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ НАТО”), як науки з планування й здійснення переміщення та забезпечення військ (сил), яка застосовується до аспектів військових операцій, пов’язаних із наступними видами діяльності:

проектування, розробка (модернізація та модифікація), закупівля, зберігання, транспортування, розподіл, технічне обслуговування та ремонт, евакуація та утилізація матеріально-технічних засобів;

транспортування особового складу;

закупівля або будівництво, технічне обслуговування, експлуатація та реалізація військових об’єктів;

закупівля або надання послуг з харчування, лазне-прального обслуговування, тощо;

медичне забезпечення.

2.1 Концепція логістичного забезпечення.

2.1.1 Логістичне забезпечення – це комплекс взаємопов’язаних заходів, який забезпечує діяльність Збройних Сил у мирний та воєнний час.

Логістичне забезпечення включає: планування логістичного забезпечення, визначення потреб у матеріально-технічних засобах (далі – МтЗ), проектування, розроблення (модернізацію та модифікацію) озброєння, військової техніки (далі – ОВТ) та інших МтЗ, їх закупівлю, постачання, зберігання, ремонт, технічне обслуговування, контроль експлуатації (використання), реалізації, списання та утилізації надлишкового ОВТ та МтЗ, планування та здійснення військових перевезень усіма видами транспорту, розквартирування військ (сил), закупівлю робіт та послуг, лазнево-пральне та торгівельно-побутове обслуговування, організацію харчування, закупівлю або будівництво, технічне обслуговування,

експлуатацію об'єктів військової інфраструктури.

2.1.2 Логістичне забезпечення Збройних Сил повинне відповідати наступним вимогам:

наявність єдиної нормативно-правової бази щодо організації логістичного забезпечення Збройних Сил;

централізована організація планування логістичного забезпечення, військових перевезень усіма видами транспорту та підвезення МтЗ автомобільним транспортом;

модульний та територіальний принципи побудови інфраструктури логістики;

баланс між ефективністю логістичного забезпечення та досягненням максимальної економії державних коштів;

чітка та прозора система управління логістичним забезпеченням;

забезпечення раціонального розподілу, своєчасного накопичення, належного зберігання непорушних запасів МтЗ та можливість здійснювати їх своєчасний перерозподіл (оперативний маневр);

ефективність та прозорість всіх процесів у сфері закупівель та у ланках постачання (на складах, у транспорті) через впровадження сучасних технологій та автоматизацію процесів;

можливість виконувати весь комплекс завдань із логістичного забезпечення угруповань військ (сил) у мирний та воєнний час і здійснювати швидко перебудову (адаптацію) відповідно до змін обстановки;

своєчасний та якісний ремонт ОВТ, списання (утилізація, реалізація) МтЗ;

відповідність основним принципам керівництва логістичним забезпеченням збройних сил країн-членів НАТО;

взаємосумісність з системами логістики інших складових сил оборони та максимальне наближення до логістичної складової суб'єктів національної економіки України;

наявність системи підвищення кваліфікації особового складу, задіяного для виконання завдань логістичного забезпечення.

2.1.3 Логістичне забезпечення Збройних Сил повинне відповідати наступним принципам (прийнятим у сфері військової логістики принципам), що узгоджуються із законодавчими актами з питань національної безпеки та оборони України і з стандартами логістичного забезпечення НАТО:

а) Пріоритетність. Організація виконання завдань логістичного забезпечення Збройних Сил у своїй діяльності має керуватися головним пріоритетом: організацією надійного, повного та своєчасного забезпечення Збройних Сил необхідними ОВТ та МтЗ;

б) Достатність. Логістичне забезпечення повинно бути організоване достатнім чином для виконання завдань, покладених на Збройні Сили. Вони мають бути своєчасно забезпечені необхідними ОВТ, МтЗ та послугами відповідно до визначених потреб;

в) Ефективність. Отримані ОВТ, МтЗ та послуги повинні використовуватися максимально ефективно;

г) Гнучкість. Логістичне забезпечення повинно функціонувати за принципом дії на випередження зі здатністю до адаптації та швидкого реагування на обставини, що змінюються (діяти на випередження, мати здатність до швидкого реагування на обставини, що змінюються та адаптуватись до них);

д) Стійкість. Організація логістичного забезпечення повинна передбачати заходи, які спрямовані на мінімізацію втрат виділених ресурсів від впливу певних факторів (зовнішніх і внутрішніх, позитивних і негативних), а у ході ведення операцій (бойових дій) – від впливу противника;

є) Прозорість. Процеси логістичного забезпечення повинні бути максимально прозорими та доступними для усіх категорій військовослужбовців та забезпечувати обмін достовірною інформацією щодо потреб та наявності запасів ОВТ та МтЗ усіх рівнів, з урахуванням ступенів до її доступу (забезпечення захисту конфіденційної інформації);

ж) Координація. Усі складові системи логістики Збройних Сил повинні чітко взаємодіяти між собою з метою ефективного функціонування системи взагалі, а також з органами логістики збройних сил інших держав, міжнародними організаціями на підставі укладених міжнародних договорів України, у тому числі із країнами-членами НАТО;

з) Відповідальність. Міноборони та Генеральний штаб Збройних Сил України (далі – Генеральний штаб), відповідно до повноважень, визначених законодавством України, несуть повну відповідальність за логістичне забезпечення Збройних Сил у мирний та воєнний час, а також під час їх участі в міжнародних операціях. Органи управління логістики усіх рівнів у своїй діяльності повинні суворо дотримуватися наданих повноважень та нести відповідальність за своєчасне виконання визначених завдань;

і) Співробітництво. Співробітництво між Збройними Силами та іншими складовими сил оборони, центральними та місцевими органам виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, державними підприємствами оборонно-промислового комплексу (далі – ОПК), іншими підприємствами національної економіки України, а також з органами іноземних держав, міжнародними організаціями та збройними силами інших держав на підставі укладених міжнародних договорів України у питаннях логістичного забезпечення повинно бути спрямоване на ефективне та своєчасне задоволення потреб Збройних Сил. При цьому, до заходів, спрямованих на ефективну організацію та виконання завдань логістичного забезпечення, можуть бути віднесені (але не обмежені) такі:

підтримка з боку постачальників – суб'єктів національної економіки;

послуги лізингу, аутсорсінгу, закупівлі, які надаються центральними та місцевими органам виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, у тому числі міжнародними організаціями та збройними силами інших держав на підставі укладених міжнародних договорів України або країнами-членами НАТО (країнами-партнерами);

створення фондів, у тому числі спільних з країнами-членами НАТО

(країнами-партнерами);

к) Функціональна сумісність. Логістичне забезпечення Збройних Сил має за мету досягнення повної функціональної сумісності із логістичним забезпеченням НАТО, що надасть можливість інтеграції систем під час виконання сумісних операцій, а також можливість застосування окремих зразків ОВТ та номенклатури МтЗ країн-членів НАТО (країн-партнерів) для задоволення потреб забезпечення Збройних Сил.

2.1.4 Документи, якими регламентуються основні положення щодо логістичного забезпечення Збройних Сил складають систему керівних документів, побудовану у вигляді трирівневої структури.

Ці Основні положення та керівні документи, що визначають основи логістичного забезпечення в Збройних Силах є документами першого (стратегічного) рівня.

Другий (оперативний) рівень складають документи, які визначають порядок організації логістичного забезпечення Збройних Сил у їх повсякденній життєдіяльності, під час підготовки та у ході їх застосування, а також підготовки сил і засобів логістичного забезпечення (настанови, керівництва, інструкції тощо).

Третій (тактичний) рівень складають документи, які визначають порядок логістичного забезпечення військових частин та підрозділів у їх повсякденній життєдіяльності, під час підготовки та у ході ведення бойових дій.

2.2 Командування та управління у сфері логістичного забезпечення.

2.2.1 Загальна організація логістичним забезпеченням Збройних Сил здійснюється Міноборони та Генеральним штабом.

Система логістики – це сукупність органів управління логістикою, сил і засобів логістичного забезпечення, призначених для виконання завдань логістичного забезпечення Збройних Сил між якими існує зв'язок та взаємодія.

2.2.2 Система логістики поділяється на стратегічний, оперативний та тактичний рівні між якими існує чіткий розподіл функцій та повноважень щодо організації логістичного забезпечення Збройних Сил.

Структурно система логістики Збройних Сил включатиме:

на стратегічному рівні – департаменти Міноборони із завданням щодо організації проектування, розробки (модернізації та модифікації), закупівлі і постачання ОВТ, МтЗ, надання послуг та їх фінансування в обсягах, необхідних для ефективного виконання Збройними Силами покладених на них завдань;

Головне управління логістики Генерального штабу із завданнями щодо планування логістичного забезпечення стратегічного розгортання та застосування Збройних Сил, здійснення заходів короткострокового та середньострокового оборонного планування за напрямком логістичного забезпечення, визначення потреби в ОВТ та МтЗ, здійснення контролю за їх отриманням;

Командування сил логістики Збройних Сил з підпорядкованими силами та засобами логістичного забезпечення із завданнями щодо організації логістичного забезпечення Збройних Сил у їх повсякденній діяльності, у ході проведення заходів бойової підготовки, під час відмобілізування і стратегічного (оперативного) розгортання, підготовки та ведення операцій (бойових дій), відновлення боєздатності військ (сил), отримання, накопичення, обліку, зберігання, постачання та поповнення запасів МтЗ;

на оперативному рівні – управління логістики видів Збройних Сил, оперативних командувань силами та засобами логістичного забезпечення із завданнями щодо планування та організації логістичного забезпечення військ (сил) у їх повсякденній діяльності, у ході проведення заходів бойової підготовки, під час відмобілізування і оперативного розгортання, підготовки та ведення операцій (бойових дій), відновлення боєздатності військ (сил);

на тактичному рівні – відділи логістики військових частин з підпорядкованими силами та засобами логістичного забезпечення, які призначені для вирішення завдань логістичного забезпечення військових частин (підрозділів) у їх повсякденній діяльності, у ході проведення заходів бойової підготовки, під час відмобілізування та приведення у бойову готовність, підготовки та ведення бойових дій, відновлення боєздатності військових частин (підрозділів).

2.2.3 З метою досягнення максимальної функціональної сумісності з системою логістики НАТО під час побудови системи логістики Збройних Сил в операціях (бойових діях) передбачається використовувати принцип побудови рубежів логістичного забезпечення.

Перший рубіж логістичного забезпечення призначений для виконання завдань логістичного забезпечення військових частин, які безпосередньо ведуть бойові дії. Для виконання завдань на першому рубежі логістичного забезпечення можуть залучатися сили і засоби другого рубежу логістичного забезпечення.

Другий рубіж логістичного забезпечення, розгортається на безпечній відстані від лінії зіткнення з противником і призначений для виконання завдань логістичного забезпечення усіх військ оперативного (оперативно-тактичного) угруповання військ (далі – ОУВ та ОТУ відповідно). Для виконання завдань на другому рубежі логістичного забезпечення можуть залучатися сили і засоби третього рубежу логістичного забезпечення

Третій рубіж логістичного забезпечення знаходиться поза межами операційної зони і призначена для виконання завдань із забезпечення Збройних Сил ОВТ, МтЗ, роботами та послугами, відповідно до визначених потреб та їх підвезення на другий рубіж логістичного забезпечення для забезпечення визначених угруповань військ (сил), а за необхідності і на перший рубіж логістичного забезпечення.

2.2.4 Принцип побудови рубежів логістичного забезпечення діє як у мирний та воєнний час. У мирний час складові логістичного забезпечення першого та другого рубежів (органи управління логістики, сили та засоби

логістичного забезпечення) знаходяться у пунктах постійної дислокації і виконують завдання із логістичного забезпечення. Складові логістичного забезпечення третього рубежу (органи управління, арсенали, бази, об'єднані центри забезпечення) виконують завдання з логістичного забезпечення військових частин Збройних Сил в пунктах їх постійної дислокації за територіальним принципом.

Під час планування логістичного забезпечення операцій (бойових дій) та створення угруповань (розподілу сил і засобів логістичного забезпечення) логістики на рубежах логістичного забезпечення слід враховувати те, що стаціонарні об'єкти для зберігання ОВТ та МтЗ, не можуть бути мобільними та перебувати на першому чи другому рубежах. Тому, необхідно передбачити створення відокремлених відділів зберігання МтЗ з метою створення та розосередження запасів МтЗ, їх наближення до військ (сил), скорочення відстані підвозу та підвищення ефективності використання МтЗ.

3. Планування логістичного забезпечення

Планування логістичного забезпечення – це комплекс заходів щодо визначення завдань логістичного забезпечення, порядку управління системою логістики, обсягів ОВТ, МтЗ та порядку їх підвозу і поповнення, послідовності, термінів, способів дій, взаємодії, необхідного складу угруповань сил і засобів логістики, розроблення відповідних плануючих документів для виконання завдань із забезпечення військ (сил) у мирний та воєнний час.

При плануванні логістичного забезпечення Збройних Сил визначаються: мета, основні завдання та напрями зосередження основних зусиль логістичного забезпечення Збройних Сил; сили та засоби логістичного забезпечення; потреба та порядок забезпечення ОВТ, іншими МтЗ; порядок створення, утримання, поповнення та використання запасів МтЗ; порядок проведення технічного обслуговування та відновлення ОВТ, інших технічних засобів; напрями нарощування спроможностей логістичного забезпечення; порядок використання можливостей підприємств ОПК та інших складових національної економіки держави для виконання завдань логістичного забезпечення Збройних Сил; порядок управління та взаємодії під час виконання завдань з логістичного забезпечення.

Крім того, під час планування логістичного забезпечення Збройних Сил слід враховувати специфіку логістичного забезпечення видів Збройних Сил, Високомобільних десантних військ Збройних Сил (далі – ВДВ) та Сил спеціальних операцій Збройних Сил (далі – ССПО), родів військ та спеціальних військ.

Планування в Збройних Силах поділяється на оборонне та оперативне.

3.1 Роль планування логістичного забезпечення в оборонному плануванні.

3.1.1 Оборонне планування має на меті передбачити забезпечення

Збройних Сил відповідними ОВТ та МтЗ для досягнення ними визначених спроможностей.

Реалізація оборонного планування здійснюється шляхом забезпечення відповідності перспективних і поточних планів, державних програм, дій органів державної влади в сфері національної безпеки та оборони, державної політики й оборони України.

Видами оборонного планування є: довгострокове, середньострокове та короткострокове планування.

3.1.2 Планування логістичного забезпечення Збройних Сил є невід'ємною складовою оборонного планування. Воно здійснюється органами управління логістики всіх рівнів військового керівництва спільно із взаємодіючими органами управління на підставі директивних документів вищого органу військового управління.

Міноборони та Генеральний штаб у межах повноважень визначають вимоги до системи логістики Збройних Сил та її спроможностей у процесі планування розвитку та застосування військ (сил).

3.1.3 Основними складовими заходів оборонного планування в галузі логістики є:

визначення якісної та кількісної потреби в ОВТ, МтЗ, енергетичних, фінансових, інформаційних ресурсах, продовольстві, земельних і водних ділянках, комунікаціях, фондах та майні, необхідної для належного виконання завдань Збройними Силами, ІВФ та ПОСПП;

визначення потреб Збройних Сил, ІВФ та ПОСПП у ОВТ та інших матеріально-технічні засоби для поповнення безповоротних втрат (витрат), наданні робіт та послуг в особливий період;

розроблення основних оперативно-стратегічних та оперативно-тактичних вимог щодо якісних характеристик ОВТ, необхідних для оснащення Збройних Сил;

визначення потреби, вимог та пріоритетів, формування основних показників державного оборонного замовлення на розроблення, виробництво, модернізацію, постачання, ремонт, знищення та утилізацію ОВТ, іншого військового майна, виконання робіт і надання послуг;

планування створення (оновлення) визначених обсягів запасів ОВТ та інших МтЗ, закупівлі продукції оборонного призначення та послуг, оновлення недоторканих запасів МтЗ;

подання пропозицій до бюджетного запиту Міноборони з урахуванням належного забезпечення потреб Збройних Сил та економічних можливостей держави;

укладання договорів (контрактів) на виконання мобілізаційних завдань (замовлень) на особливий період (визначення виконавців, розміщення замовлень);

проведення організаційних заходів з метою формування дієвої структури сил і засобів системи логістики.

3.2 Оперативне планування логістичного забезпечення.

3.2.1 Оперативне планування логістичного забезпечення є невід'ємною частиною процесу планування застосування Збройних Сил.

У ході планування логістичного забезпечення операцій визначаються: основні особливості операційної зони (операційного району) проведення операції, які можуть вплинути на організацію логістичного забезпечення; замисел логістичного забезпечення операції; склад сил і засобів, необхідних для виконання завдань логістичного забезпечення військ (сил) в операціях та порядок їх виконання; вимоги та завдання логістичного забезпечення, виявлені загрози до їх виконання, необхідні дії щодо їх усунення (зменшення, ліквідації); визначення можливостей використання місцевої промислової бази (місцевих ресурсів); організація управління логістичним забезпеченням.

Під час планування логістичного забезпечення повинні бути враховані всі джерела надходження МтЗ для забезпечення потреб Збройних Сил у ході підготовки та ведення операцій.

Для досягнення максимального рівня забезпеченості Збройних Сил в операціях (бойових діях) процес планування логістичного забезпечення повинен бути узгодженими з процесом оперативного планування застосування Збройних Сил на самому початку оперативного планування.

Детальний порядок планування логістичного забезпечення операцій (бойових дій) та організації виконання завдань логістичного забезпечення визначається у відповідних настановах та керівництвах.

3.2.2 Побудова системи логістики Збройних Сил в операціях, наявність запасів ОВТ та інших МтЗ повинна забезпечувати виконання військами (силами) визначених завдань протягом визначеного терміну.

4. Функції логістичного забезпечення

4.1 Постачання та обслуговування.

4.1.1 Функція постачання охоплює усі МтЗ, що використовуються для забезпечення діяльності Збройних Сил та підтримання ОВТ у боєздатному стані у мирний та воєнний час.

Постачання МтЗ здійснюється відповідно до класів постачання:

клас I – продовольство (продукти харчування та корм), що споживаються особовим складом та тваринами, для якого встановлені єдині норми;

клас II – предмети постачання, що видаються за нормами, встановленими штатами та табелями до них (озброєння та зброя, військова техніка та технічні засоби, обмундирування та спорядження, інструменти, запасні частини тощо);

клас III – усі види нафтопродуктів та пально-мастильних матеріалів, паливо;

клас IV – предмети постачання, норми видачі яких не визначені встановленими штатами та табелями (фортифікаційні та будівельні матеріали);

клас V – різні види ракет, боєприпасів, вибухових та хімічних речовин.

Пріоритетність класів постачання визначається у відповідних плануючих документах з урахуванням визначених завдань.

Крім того, функція постачання включає визначення обсягів запасів МтЗ, їх створення, розподіл і поповнення замість витрачених і втрачених.

4.1.2 Запаси ОВТ та МтЗ за прийнятою системою класів постачання ешелонуються відповідно до нормативних документів Міноборони та Генерального штабу і утримуються у визначених обсягах на об'єктах зберігання в смугах логістичного забезпечення.

В особливий період обсяги запасів ОВТ та МтЗ, а також кількість місць для їх утримання, можуть змінюватися відповідно до змін оперативної обстановки і визначатися командувачем ОУВ (ОТУ).

4.1.3 Функція обслуговування у сфері логістики полягає у забезпеченні потреб Збройних Сил в роботах та послугах військового призначення: харчування особового складу, забезпечення продовольством, торгівельно-побутове та лазнево-пральне обслуговування тощо. Ефективність обслуговування залежить від тісної взаємодії тих, хто займається питаннями оперативного планування застосування Збройних Сил, логістичного забезпечення та цивільного сектору.

4.2 Технічне обслуговування та ремонт.

Функція технічного обслуговування та ремонту спрямована на підтримання ОВТ у готовності до бойового застосування (застосування), виконання заходів щодо евакуації ОВТ з експлуатаційними та бойовими пошкодженнями, відновлення справності (технічної придатності) ОВТ шляхом проведення відповідних видів ремонту, відновлення та подовження їх ресурсу.

4.3 Перевезення та транспортування.

Функція перевезення та транспортування включає в себе повний спектр організацій, інфраструктури, обладнання та технічних засобів, необхідних для забезпечення розгортання Збройних Сил та ведення ними операцій.

Перевезення та транспортування полягає у проведенні своєчасного планування та організації перевезення військ, підвезенні (подачі) ОВТ та МтЗ та їх евакуації всіма видами транспорту, підготовки і розподілу транспортних засобів, розгортанні транспортних комунікацій, розгортанні і застосуванні мережі польових магістральних трубопроводів для виконання визначених завдань.

4.4 Інженерно-інфраструктурне забезпечення.

Функція інженерно-інфраструктурного забезпечення охоплює комплекс заходів з утримання інфраструктури логістичного забезпечення Збройних Сил, як стаціонарної, так і мобільної, виконання заходів їх живучості.

Вона включає: закупівлю, оренду, утримання та удосконалення об'єктів для зберігання МтЗ, проведення технічного обслуговування і ремонту ОВТ, розміщення особового складу (у польових умовах – розгортання у місцях розташування військових частин (підрозділів) оперативних баз (польових таборів, польових складів, польових ремонтних майстерень), їх обладнання мережами енергопостачання, обігріву, водопостачання та каналізації (утилізації відходів життєдіяльності), системою охорони та оборони, під'їзними шляхами; організацію їх експлуатації та підтримання у робочому стані тощо; створення необхідних житлово-побутових умов для особового складу військових частин (підрозділів) як у стаціонарних так і польових умовах; сприяння прийманню, зосередженню та подальшому висуванню військ; відновлення та технічне обслуговування військових комунікацій, сприяння захисту зовнішнього середовища.

4.5 Здійснення закупівель та постачання товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб Збройних Сил.

Закупівлі повинні бути зорієнтовані на забезпечення найбільш економічно вигідної пропозиції щодо всього життєвого циклу ОВТ та інших предметів постачання.

Закупівля товарів, робіт і послуг, що підлягають закупівлі відповідно до угод, що укладаються із спеціалізованими організаціями здійснюється згідно з правилами і процедурами, установленними відповідними спеціалізованими організаціями.

Процедури публічних закупівель повинні бути зорієнтовані на встановлення довготривалих та прогнозних контрактів (рамкових угод) з підприємствами національної та міжнародної економіки, досягнення максимального ефекту економії, прогнозування забезпечення та якості забезпечення.

Визначення осіб, відповідальних за здійснення процедур публічних закупівель та делегація повноважень відбувається відповідно до законодавства України та керівних документів Міноборони у сфері здійснення публічних закупівель та делегування повноважень, затверджених Міністром оборони України або його заступником відповідно до розподілу повноважень.

В особливий період забезпечення Збройних Сил, ІВФ та ПОСПП здійснюється підприємствами, установами та організаціями, незалежно від форм власності, шляхом виконання мобілізаційних завдань (замовлень), встановлених Кабінетом Міністрів України для центральних та місцевих

органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.

Під час організації забезпечення в особливий період застосовуються вимоги Закону України “Про особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони” та положення Постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження мобілізаційних завдань (замовлень) на особливий період”.

Особливості відносин, пов'язаних з визначенням та здійсненням процедур закупівлі продукції, виконанням робіт та наданням послуг оборонного призначення (продукція, роботи і послуги) встановлюються Законом України про “Державне оборонне замовлення” та здійснюються у порядку формування основних показників державного оборонного замовлення, розміщення та коригування обсягів поставки (закупівлі) продукції, виконання робіт, надання послуг за оборонним замовленням, а також контролю за його виконанням, визначеному постановою Кабінету Міністрів України.

4.6 Делегування повноважень.

4.6.1 Для забезпечення ефективного функціонування системи логістики Збройних Сил, а також свободи маневру для керівників органів управління логістики на всіх рівнях, передбачається впровадження системи делегування повноважень відповідно до таких принципів:

а) Повноваження делегуються від керівної (вищої) посади до підлеглої (нижчої).

б) Перед делегуванням повинен бути проведений аналіз можливих ризиків.

в) Внаслідок делегування відповідальності, особа, яка делегувала, не звільняється від відповідальності.

г) Делегування передбачає чіткий перелік повноважень, які передаються підлеглому.

4.6.2 Повноваження, які підлягають делегуванню:

право підпису та право прийняття рішень;

право укладання договорів розпорядниками коштів відповідного ступеня;

право прийняття рішення щодо переміщення запасів МтЗ, з метою їх наближення до військових частин (підрозділів).

4.7 Аудит та інспекція.

4.7.1 Перевірка, яка необхідна для функціонування будь-якої системи логістики, як правило, поділяється на два рівні:

інспекція оперативних стандартів;

аудит технічних і нормативних стандартів.

4.7.2 Інспекція оперативних стандартів це перевірка боєздатності органів управління логістикою, сил та засобів логістичного забезпечення. Така інспекція повинна проводитись керівником військового органу управління.

4.7.3 Аудит технічних і нормативних стандартів проводиться

відповідними структурними підрозділами Міноборони, або зовнішніми аудиторами у порядку, визначеними діючими нормативно-правовими актами України.

Аудит здійснює оцінку системи управління (корпоративного управління), внутрішнього контролю та управління ризиками з метою надання вищому керівництву та керівникам об'єктивних і незалежних висновків, рекомендації та пропозицій щодо:

- функціонування системи внутрішнього контролю та її удосконалення;
- удосконалення системи управління;
- запобігання фактам незаконного, неефективного та нерезультативного використання фінансового, матеріальних та інших ресурсів;
- запобігання виникненню помилок чи інших недоліків.

4.8 Підготовка та навчання.

З метою підтримання спроможностей органів управління логістикою, сил та засобів логістичного забезпечення до виконання завдань за призначенням з ними проводяться відповідні заходи оперативної та бойової (спеціальної) підготовки.

4.8.1 Підготовка органів управління логістикою, сил та засобів логістичного забезпечення включає збалансоване поєднання теорії та практики.

Ключовими аспектами підготовки є:

а) Відповідність підготовки органів управління та військових частин (підрозділів) логістики, завданням, визначених в планах їх застосування, з наданням пріоритету їх практичній підготовці, яка базується на стандартах НАТО;

б) Обґрунтованість процесу підготовки та його змісту, з урахуванням останніх досягнень військової науки і техніки;

в) Системний підхід до розподілу змісту підготовки за періодами підготовки (строками навчання), тісний взаємозв'язок та наступність підготовки, відповідність вимогам оперативним стандартам підготовки (вищої військової освіти);

г) Системне використання різних форм і методів підготовки для формування у тих, хто навчається визначених фахових здібностей за оперативними стандартами підготовки (стандартами вищої військової освіти) для виконання обов'язків за посадою (спеціальністю);

д) Відповідність змісту, форм і методів навчання рівню підготовки військовослужбовців.

4.8.2 Підготовка органів управління логістики здійснюється в рамках оперативної підготовки і складається із їх колективної підготовки та індивідуальної підготовки генералів та офіцерів. Вона проводиться згідно з вимогами Настанови з оперативної підготовки у Збройних Силах та оперативних стандартів підготовки для підвищення рівня навченості військовослужбовців та злагодженості органів управління з метою

забезпечення їх готовності до виконання завдань, з урахуванням визначених завдань за призначенням.

В особливий період оперативна підготовка органів управління логістики проводиться згідно з вимогами Настанови з оперативної підготовки у Збройних Силах з урахуванням імовірного розвитку оперативної обстановки.

4.8.3 Бойова підготовка військових частин та підрозділів логістики у мирний час організовується і проводиться згідно з вимогами Настанови з бойової підготовки у Збройних Силах за стандартами підготовки відповідно до циклів та періодів підготовки у Сухопутних військах Збройних Сил з урахуванням особливостей їх функціонального призначення, особливостей підготовки та умов обстановки. При цьому відповідні начальники (командири) можуть уточнювати терміни та зміст їх підготовки.

В особливий період підготовка військових частин (підрозділів) логістики організовується і проводиться з урахуванням виконання оперативних (бойових) завдань військами (силами), які входять до складу угруповань військ (сил), відновленням їх боєздатності шляхом практичного відпрацювання питань відновлення ОВТ та забезпечення МтЗ.

4.8.4 Підготовка військових фахівців логістичного забезпечення здійснюється:

офіцерів – у ВВНЗ, що передбачає підготовку військових фахівців (курсантів, слухачів) за відповідними рівнями вищої освіти, яка організовується за стандартами вищої освіти відповідних спеціальностей з урахуванням змін у формах і способах ведення операцій (бойових дій), прийнятих на озброєння нових зразків ОВТ, впровадження стандартів НАТО.

військовослужбовців рядового та сержантського (старшинського) складу – у навчальних центрах, що передбачає підготовку молодших військових фахівців логістичного забезпечення і оволодінні військовослужбовцями військової служби за контрактом робітничими професіями за освітньо-кваліфікаційним рівнем “кваліфікований робітник”, а військовослужбовців строкової військової служби за військово-обліковими спеціальностями

4.8.5 Відповідальність за організацію та результати бойової підготовки покладається:

на органи управління логістики Генерального штабу, видів Збройних Сил, командування ВДВ, ССПО, ООШ, управління оперативних, повітряних командувань Збройних Сил – стосовно безпосередньо підпорядкованих військових частин;

на командирів військових частин логістики – стосовно військової частини та підпорядкованих підрозділів.

4.8.6 Перевірка навченості органів управління, військових частин (підрозділів) логістики та визначення рівня їх спроможності виконувати завдання за призначенням здійснюється за визначеними оперативними стандартами підготовки на основі форм: самооцінка, оцінка 1 рівня (сертифікація), оцінка 2 рівня (сертифікація).

Порядок їх проведення та зміст визначається відповідними наказами

Міноборони та Генерального штабу.

4.9 Стандартизація у сфері логістичного забезпечення.

4.9.1 Стандартизація у сфері логістичного забезпечення в залежності від об'єкта стандартизації поділяється на військову (адміністративну та оперативну) і матеріальну складові та являє собою – діяльність, що полягає в установленні положень для загального і багаторазового застосування щодо концептуальних, програмних та нормативних документів (проектів), спрямованих на досягнення та підтримку взаємосумісності Збройних Сил з ІВФ та ОСП, а також збройних сил країн-членів НАТО, здатності до взаємодії, взаємозамінності та уніфікації ОВТ та інших предметів постачання, підвищення ефективності процедур логістичного забезпечення.

Військова стандартизація забезпечує виконання завдань з встановлення єдиної військової термінології, визначення вимог до процесів та процедур управління військами, підвищення ефективності управління, зв'язку, телекомунікації, забезпечення безпеки особового складу та довілля.

Матеріальна стандартизація забезпечує виконання завдань з питань стандартизації ОВТ, інших предметів постачання, а також процесів, пов'язаних з їх життєвим циклом.

4.9.2 Завдання стандартизації:

визначення вимог до процесів та процедур логістичного забезпечення; підвищення ефективності та результативності процесів логістичного забезпечення;

постійне вдосконалення процесів логістичного забезпечення;

підвищення якості, бойових можливостей та ефективності застосування ОВТ та інших предметів постачання;

скорочення термінів та витрат на розробку, виробництво та ремонт ОВТ та інших предметів постачання, номенклатури її складових частин та комплектуючих виробів;

покращення показників сумісності та взаємозамінності зразків ОВТ та інших предметів постачання, їх складових частин;

досягнення максимальної економії при спільному використанні ресурсів і результатів наукових досліджень.

У сфері логістичного забезпечення розробляються стандарти:

а) підготовки та освіти – це стандарти на настанови (керівництва, посібники) з організації:

підготовки фахівців логістичного забезпечення (курсантів, слухачів) за відповідними рівнями вищої освіти;

підготовки молодших військових фахівців логістичного забезпечення за освітньо-кваліфікаційним рівнем “кваліфікований робітник” та за військово-обліковими спеціальностями;

оперативної підготовки органів управління логістики та бойової підготовки військових частин (підрозділів) логістики до виконання завдань у мирний та воєнний час;

б) управління логістичним забезпеченням, процесів та процедур логістичного забезпечення – стосуються напрямку організації управління логістичним забезпеченням, у тому числі під час залучення Збройних Сил до участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, розроблення настанов, керівництв, практичних посібників тощо;

в) на ОВТ та інші предмети постачання (у тому числі їх складові частини) також на процеси, пов'язані з їх життєвим циклом (розроблення, виробництво, забезпечення якості, випробування, експлуатація, ремонт, зберігання, транспортування, утилізація тощо).

4.9.3 Принципи стандартизації у сфері логістичного забезпечення мають відповідати законодавству України та іншим нормативно-правовим актам з питань стандартизації.

4.9.4 Стандарти розробляють для використання в діяльності Збройних Сил та системі їх логістичного забезпечення.

Нові стандарти розробляються лише за умови, коли відповідні вимоги не визначаються чинними цивільними або військовими стандартами та іншими керівними документами.

Дублювання робіт має бути мінімізованим шляхом консультацій, зв'язку, обміну інформацією та участі в роботі робочих груп НАТО. Україна приймає та впроваджує стандарти НАТО на добровільній основі.

Гармонізовані національні та військові стандарти мають використовувати прийняту в НАТО термінологію.

4.9.5 Оперативна сумісність – це мінімальний рівень стандартизації, який має принципове значення для співпраці в питаннях логістичного забезпечення Збройних Сил, ІВФ, ПОСПП та збройних сил країн-членів НАТО (країн-партнерів).

4.10 Управління інформацією логістичного забезпечення (інформаційної логістики).

Функція управління інформацією у ході логістичного забезпечення (інформаційна логістика) – діяльність, що забезпечує своєчасне надання керівництву, управлінській ланці та виконавцям інформації для своєчасного прийняття управлінських рішень.

Функції управління інформацією логістичного забезпечення Збройних Сил повинні бути автоматизовані за допомогою відповідних автоматизованих (інформаційних) систем, що реалізують функції автоматизації: документообігу, бюджетних процесів, закупівель та укладання договорів, отримання, видачі, обліку МтЗ, наявності запасів, надлишку майна, списання, витрачання, передачі МтЗ, стандартизації та кодифікації у сфері логістичного забезпечення, контролю та управління.

4.11 Медичне забезпечення.

Функція медичного забезпечення Збройних Сил реалізується у відповідності до Воєнно-медичної доктрини України.

4.12 Військово-цивільне співробітництво (суміжна функція).

Функція військово-цивільного співробітництва полягає у взаємодії сил і засобів логістики Збройних Сил з цивільними організаціями (органами державної влади та місцевого самоврядування, міжнародними і вітчизняними благодійними та іншими організаціями, громадськими об'єднаннями) з метою комплексного взаємовигідного вирішення питань задоволення потреб у ресурсах (послугах), яких не вистачає.

5. Багатонаціональна логістика

5.1 Концепція багатонаціональної логістики.

Під багатонаціональною логістикою розуміється логістичне забезпечення національних контингентів, які залучаються до участі в міжнародних операціях (далі – національний контингент), а також міжнародних навчаннях (в тому числі на території України) здійснюється на підставі: діючого чинного законодавства України; вимог Угоди про статус сил, Меморандуму про взаєморозуміння та інших домовленостей, досягнутих з країною, що приймає; завдань міжнародної миротворчої місії; стандартних операційних процедур (далі – СОП); правил застосування і можливостей сил та засобів логістичного забезпечення.

На підставі СОП міжнародної миротворчої місії штаб національного контингенту розробляє власні СОП, у яких визначаються (конкретизуються) завдання, у тому числі і з логістичного забезпечення підпорядкованого національного контингенту та порядок їх виконання.

Логістичне забезпечення національних контингентів може здійснюватися як у загальній системі багатонаціональної системи логістичного забезпечення сил, що залучаються до виконання завдань в міжнародних операціях, так і з залученням національного елемента забезпечення.

5.1.1 Національний елемент забезпечення (далі – НЕЗ) призначений для забезпечення підрозділів національного контингенту МтЗ, а також виконання логістичного забезпечення в межах зобов'язання держави. Рівень їх застосування залежатиме від ролі держави у багатонаціональних силах.

НЕЗ зобов'язаний координувати та погоджувати власну діяльність з командуванням багатонаціональних сил, країною, що приймає та Україною.

НЕЗ можуть знаходитись в/за межами району бойових дій багатонаціональних сил, зокрема на проміжних ділянках між підрозділами від різних держав, а також на висунутих позиціях неподалік від підрозділів національного контингенту.

На НЕЗ, що діють в межах зони відповідальності багатонаціональних сил поширюються вимоги Угоди про статус сил, Меморандуму про

взаєморозуміння та інших домовленостей, досягнутих з приймаючою державою.

Функціями НЕЗ є:

здійснення національного логістичного забезпечення, узгодження логістичної діяльності з відповідними органами інших держав;

організація та розташування НЕЗ визначаються органами управління відповідної держави;

узгодження та оперативного підпорядкування багатонаціональним системам управління логістики з метою забезпечення повного та безперервного логістичного забезпечення та надання послуг.

5.1.2 Об'єднана група логістичного забезпечення (далі – ОГЛЗ) – це розгорнута, виконавча ланка логістичного забезпечення у зоні проведення операцій, за допомогою якої, відповідно до стандартів НАТО відбувається їх логістичне забезпечення. Керівник ОГЛЗ, в рамках визначених (делегованих йому) повноважень, відповідає перед командувачем об'єднаних сил за планування, координацію та виконання усього комплексу завдань логістичного забезпечення міжнародної операції із використанням визначених національних ресурсів, ресурсів країни, що приймає та інших ресурсів.

Для безперебійного логістичного забезпечення багатонаціональних сил ОГЛЗ здійснює управління визначеними ресурсами, визначає пріоритети логістичного забезпечення, координує діяльність багатонаціональної системи логістичного забезпечення сил, НЕЗ, інфраструктури логістичного забезпечення та цивільних організацій країни, що приймає, та організовує виконання завдань логістичного забезпечення шляхом комплексного використання їх спроможностей.

Основними завданнями ОГЛЗ – є забезпечення розгортання багатонаціональних сил в районі виконання завдань та у ході їх застосування під час проведення операцій.

5.1.3 Багатонаціональний інтегрований підрозділ логістичного забезпечення (далі – БПЛЗ), оперативно підпорядкований командувачу сил НАТО, формується за згодою двох або більше країн з метою здійснення логістичного забезпечення багатонаціональних сил шляхом спільного використання наявних спроможностей.

Його формування здійснюється для зменшення кількості підрозділів логістичного забезпечення та, у разі можливості, заощадження коштів за рахунок масштабних закупівель, а також у випадку якщо НЕЗ не можуть бути виділені або його використання не ефективним для реалізації загального плану логістичного забезпечення операції.

Склад сил та засобів, розподіл і компенсація витрат, а також надання безкоштовних послуг узгоджуються при формуванні БПЛЗ.

За формування БПЛЗ, а також побудову структури (схеми) логістичного забезпечення, як правило, відповідає одна із держав.

Питання щодо структури БПЛЗ та його оперативного підпорядкування підлягають обговоренню між державами, що формують зазначений підрозділ.

5.1.4 Порядок розгортання багатонаціональних сил у районі виконання завдань визначається командувачем багатонаціональних сил.

Прибуття, зосередження та переміщення до району виконання завдань потребує значного рівня логістичного забезпечення і вимагає ретельного узгодження процесу їх планування з процесами логістичного забезпечення, транспортного забезпечення та планування підтримки з боку країни, що приймає.

5.1.5 Приймання однією державою відповідальності за логістичне забезпечення всіх або частини багатонаціональних сил та/або їх штабів, а також подальша компенсація витрат здійснюється на підставі укладених міжнародних договорів відповідного рівня.

Провідна країна (далі – ПК) може приймати на себе зобов'язання по узгодженню логістичного забезпечення військових частин (підрозділів) інших держав, що знаходяться в межах її функціональної або регіональної сфери відповідальності.

Обов'язки ПК у питаннях логістичного забезпечення:

у разі виконання ролі країни, що приймає – часткове або повне виконання завдань та обов'язків країни, що приймає;

у разі виконання ролі ПК – виконання відповідних завдань з пересування та транспортування з метою забезпечення багатонаціональних штабів та/або військових частин (підрозділів) зі складу багатонаціональних сил;

у разі необхідності – виконання окремих завдань з пересування та транспортування, відповідно до вказівок від командування НАТО та за погодженням з іншими державами;

встановлення механізмів компенсації витрат з боку усіх залучених сторін під час виконання завдань ПК.

5.1.6 Підтримка з боку країни, що приймає (далі – КП) – важливий компонент проведення міжнародних операцій та навчань, використання якого дозволяє підвищити ефективність логістичного забезпечення багатонаціональних сил, а також скоротити загальні витрати на їх проведення.

Наявність підтримки з боку КП – важливий компонент для планування логістичного забезпечення, який передбачає встановлення вимог до предметів постачання; визначення структури та складу підрозділів логістичного забезпечення, які необхідно залучити для проведення операції; встановлення потреб логістичного забезпечення. Планування підтримки ПК проводиться паралельно з підготовкою планів проведення операцій. В ході планування враховуються наявні домовленості щодо підтримки КП, Меморандум про взаєморозуміння та/або двосторонні або багатосторонні договори. Завдання стратегічного командування, що формуються Північноатлантичною радою або Військовим комітетом, містять дозвіл на укладання договорів про підтримку КП в операції.

5.2 Інформаційна система перевезення, поставки та зберігання

матеріально-технічних засобів (LOGFAS).

Система функціональних областей логістичного забезпечення (далі – СФОЛЗ) – це програмне забезпечення НАТО для сфери логістичного забезпечення, що дозволяє здійснювати обмін даними між штаб-квартирою НАТО, підрозділами та державами, що їх виділяють, на всіх етапах планування та проведення логістичного забезпечення за рахунок використання серії інтегрованого програмного забезпечення. Згадане СФОЛЗ використовує єдиний формат бази даних, що суттєво спрощує обмін інформацією. Окремі підпрограми СФОЛЗ призначені для використання в ході багатонаціональних навчань (операцій) та можуть використовуватись за будь-якого переліку держав-учасниць або до кожної держави окремо.

СФОЛЗ складається з бази даних щодо стану логістичного забезпечення (LOGBASE), системи НАТО з розгортання і перевезень (ADAMS), програмного забезпечення НАТО з оптимізації ресурсів (ACROSS) та системи звітування з логістичного забезпечення (LOGREP).

5.2.1 Логістична база даних (LOGBASE) (далі – ЛБД) створено в якості джерела логістичної інформації. Через неї здійснюється управління даними оперативного та логістичного характеру, а також надається можливість командуванню НАТО та командувачам (командирам) національних контингентів отримувати інформацію про спроможності системи логістичного забезпечення у режимі реального часу та проведення аналізу її стану. ЛБД призначена для забезпечення даними виконання цілої низки завдань у сфері логістичного забезпечення, від поточної діяльності до планування застосування сил. База даних ЛБД використовується для роботи наступних інструментів програмного забезпечення: ADAMS, ACROSS та LOGREP.

5.2.2 Система НАТО з розгортання і перевезень (ADAMS) (далі – СНРП) використовується для планування, координації, оцінки, візуалізації та контролю за переміщенням національних контингентів поза/в межах проведення операцій НАТО. СНРП використовується офіцерами, відповідальними за планування переміщення, під час підготовки планів розгортання та перевірки можливості їх реалізації за рахунок забезпечення швидкої підготовки, погодження та розповсюдження планів серед держав-учасників та командувань НАТО.

Крім того, офіцери відділів планування отримують змогу спостерігати за ходом виконання запланованих заходів та коригувати плани з метою реалізації оперативних задач.

5.2.3 Програмне забезпечення НАТО з оптимізації ресурсів (ACROSS) (далі – ПЗНОР) використовується при плануванні логістичного забезпечення з боку стратегічного командування та країн-членів НАТО для проведення операцій. Це автоматизована система спеціалізованого призначення, що використовується для розрахунку потреб у основних типах боєприпасів для знищення встановлених цілей звичайними вогневими засобами у відповідності до запланованого сценарію, передбаченого аналізом оборонних потреб.

5.2.4 Система звітування з логістичного забезпечення (LOGREP) (далі – СЗЛЗ) дозволяє здійснювати автоматизовану обробку даних щодо стану

логістичного забезпечення з метою задоволення потреб в обміні інформацією відповідно до положень Директиви про звітність у двох стратегічних командуваннях (Директива 80-3, Розділ 5, Донесення з логістичного забезпечення). СЗЛЗ – це програмне забезпечення, що дозволяє отримувати оновлену інформацію про логістичні ресурси, а також спеціалізовані дані по всіх функціональних сферах логістичного забезпечення окремо вказаної операції. Робота СЗЛЗ потребує використання бази даних ЛБД. НАТО та командувачі (командири) національних контингентів у відповідних штабах отримують необхідні дані для проведення аналізу та планування логістичного забезпечення у мирний час, а також на період проведення операції.

5.2.5 Агенція НАТО з підтримки та постачання (NSPA) (далі – АНПП) є виконавчим органом Організації НАТО з підтримки та постачання.

АНПП створено для надання послуг збройним силам країн-членів та країн-партнерів НАТО у сфері логістичного забезпечення повсякденної діяльності та під час проведення операцій (навчань).

АНПП є не прибутковою та незбитковою агенцією НАТО, має низку програм, партнерств та послуг, доступних до приєднання, а саме:

Партнерство з підтримки спільного управління предметами постачання (Common Items Management Support Partnership) з доступом до Логістичної електронної бази даних НАТО (NLSE — NATO Logistic Stock Exchange);

Партнерство у сфері боєприпасів (Ammunition Support Partnership);

Партнерство з демілітаризації, демонтажу та утилізації (Demilitarization, Dismantling, and Disposal (D3));

Партнерство з питань флотської логістики (Naval logistic Support Partnership);

Партнерство з медичної підтримки (Medical Support Partnership);

Несистемні брокерські послуги (Random Brokerage Services).

Відповідно до Угоди про співробітництво у сфері підтримки між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з підтримки та постачання, ратифікованої Законом України від 01.07.2015 №563-VIII, Міноборони може укладати угоди з АНПП щодо приєднання до вищезазначених партнерств та послуг.

6. Прикінцеві положення

Основні положення можуть уточнюватися та доповнюватися з урахуванням змін воєнно-політичної обстановки, характеру і змісту воєнних загроз, умов реформування, розвитку та застосування Збройних Сил. Їх зміст необхідно застосовувати творчо, з урахуванням обстановки, що може скластися у кожній конкретній ситуації. В рамках досягнення взаємосумісності з підрозділами НАТО в цей документ будуть внесені зміни з метою створення системи логістики Збройних Сил відповідно до стандартів НАТО.

Основні положення підлягають оцінюванню на предмет успішності впровадження, відповідності положенням вищих керівних документів, а також на предмет удосконалення у зв'язку з набуттям Збройними Силами нових спроможностей.

В рамках реалізації Основних положень необхідно:

а) привести всі документи нижчого рівня пов'язані із реалізацією функцій логістичного забезпечення Збройних Сил у відповідність до Основних положень;

б) розробити настанови з організації логістичного забезпечення видів Збройних Сил;

в) розглянути питання організації поштових послуг в рамках логістичного забезпечення Збройних Сил.

7. Перелік скорочень

АНПП	–	Агенція НАТО з підтримки та постачання
БПЛЗ	–	багатонаціональний інтегрований підрозділ логістичного забезпечення
ВВНЗ	–	вищі військові навчальні заклади
ВДВ	–	Високомобільні десантні війська Збройних Сил
ІВФ	–	інші, утворені відповідно до законів України військових формування, Державна спеціальна служба транспорту, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України
МтЗ	–	матеріально-технічні засоби
НАТО	–	Організація Північноатлантичного договору, міжнародна міжурядова організація, військово-політичний союз
НЕЗ	–	Національний елемент забезпечення
ОВТ	–	озброєння, військова техніка
ОГЛЗ	–	об'єднана група логістичного забезпечення
ОК	–	оперативне командування
ОПК	–	оборонно-промисловий комплекс;
ПОСПП	–	правоохоронні органи спеціального призначення
ОТУ	–	оперативно-тактичне угруповання військ
ОУВ	–	оперативне угруповання військ
ПММ	–	пально-мастильні матеріали
СОП	–	стандартні операційні процедури
ССпО	–	Сили спеціальних операцій Збройних Сил